

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.ג.צ.ב.ה.

שנה חמישית | אייר תשע"ד, גיליון מס' 54

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

מדוע שונאים אותנו?

לנו היטב, ואנו עלולים לומר, "הבה ניפטר מעול זה. מי צריך את זה? אני רוצה להפסיק להתנהג כיהודי". זו הסיבה שהחילוניות כיום כה נפוצה - כיוון שהיהודים אינם מבינים מדוע עליהם "להפסיד" דברים שאחרים נהנים מהם, ואינם מבינים מדוע עליהם להמשיך להיות נבדלים ושונים משכניהם. התשובה לשאלות אלו קריטית, עבור כל אחד מאתנו כבני אדם, עבור העם היהודי, ובסופו של דבר, עבור העולם כולו. הייתה כאן רק טעימה קטנה להבנת משמעות היהדות, אתם מוזמנים להצטרף למסע מעמיק יותר לגילוי משמעות היהדות. תוכלו לעשות זאת באתר "יהדות נט" (yahadoot.net), ו/או באתר "הידברות" (hidabroot.org).

ערוך עפי' סמינר "למה דווקא היהודים?"; באתר "אש התורה". מומלץ ביותר לקרוא את הסמינר במלואו.

התקבלה בהר סיני. המילה "סיני" נהגית בצורה דומה למילה "שנאה", למרות שהן נכתבות בצורה שונה. "מדוע ניתנה התורה על הר סיני?", שואלת הגמרא. "כי מכאן ירדה שנאה לעולם!". בהר סיני נאמר ליהודים כי יש אלוקים אחד, בעל דרישות מוסריות מכלל האנושות. כתוצאה מכך בהר סיני, הפך העם היהודי למטרת שנאתם של אלה, שמטרתם הסופית היא לשחרר את המין האנושי, מכבלי המצפון והמוסר. בהר סיני מונו היהודים להיות "אור לגויים". ישנם כאלה המאמצים את היהודים ואת אמונתם ומכירים באור שהם מביאים לעולם, אולם קיימים גם אחרים, הרוצים שהעולם יהיה מקום של אפלה רוחנית. ולכן הם תוקפים את היהודים, בתור המייצגים האולטימטיביים של כל מה ששנוא עליהם.

למה כדאי להיות יהודי?

הבנה נכונה לסיבת ומשמעות האנטישמיות, והידיעה כי האנטישמיות מגיעה דווקא עקב המעמד המכובד שלנו - "העם הנבחר", כאמור, התן לנו את הכח להתמודד עם הכאב והמחיר הכבד של האנטישמיות כלפינו. מכיוון שאם אדם אינו מבין מהי משמעות הכאב, מעטים הסיכויים לכך שיוכל לסבול אותה. הרמן ווק מבטא נקודה זו בדברי ההקדמה שכתב ליומנו של יוני נתניהו אשר נהג במהלך "מבצע אנטבה": "אני מקנא באביו של יונתן (יוני) נתניהו. גם לי היה בן שנפטר ממחלה. אני מקנא באב, שבנו יכול היה למות כדי להציל חיי אחרים ולהציל את העם היהודי, בהשוואה לחוסר המשמעות וחוסר הטעם, שבאובדן בן שנפטר ממחלה".

קוראים יקרים! במאמר שלפניכם ניסינו להסביר במעט את מהות היהודי והיהדות, ואת הייחודיות שלהן. עם הרבה חומר למחשבה... יש בכך ניסיון להשיב על שאלות מטרידות כמו: "מדוע כדאי להיות יהודי?". "מה זה בכלל יהודי?". הרי עול היהדות מוכר

"מתייחסים אליי כאל ברברי חסר חינוך", אמר היטלר. "כן, אנחנו ברברים. אנחנו רוצים להיות ברברים! עבורנו, זהו אות כבוד. אנו נחדש את נעוריו של העולם". היטלר המשיך לדבר אל נתיניו: "ההשגחה העליונה קבעה, שאני אהיה המשחרר הגדול ביותר של האנושות. אני משחרר את האדם מהגבלת התבונה שהשתלטה עליו, מהסגפנות המזוהמת והמשפילה, של חזון שקרי הנקרא בשם מצפון ומוסריות". בהתייחסו להשפעת התנ"ך הוא אמר: "עשרת הדברות איבדו את תוקפן. מצפון הוא המצאה יהודית. זהו פגם, כמו ברית מילה".

הנשמה היהודית

נשאלת השאלה, אם כך הם פני הדברים, מדוע רצה היטלר להשמיד את היהודים, ולא הסתפק בהשמדת היהדות, כמו אנטישמים רבים לפניו? למרבה האירוניה, להיטלר הייתה הבנה ברורה על מהות היהודי, והוא הכיר במושג שנקרא אצלנו "נשמה יהודית" או "הניצוץ היהודי", הרבה יותר מההבנה שיש למרבית היהודים כיום. הוא ידע, שהאיום על האידיאלים של מגולם ביהודי עצמו, כפי שציינ במפורש: "אם ישרוד אפילו ילד יהודי אחד, גם אם לא יקבל חינוך יהודי-ללא בית-כנסת וללא

ישנו שיר עם אשר בתרגום חופשי זה נשמע בערך כך: "הלבנים שונאים את השחורים, ואדומי העור שונאים את צהובי העור, הפרוטסטנטים שונאים את הקתולים, וכולם שונאים את היהודים". בשיר זה מועברת עובדה ידועה ומוכרת: שנאה של בני עם אחד למשנהו, או תרבות אחת לשנייה. שונה מכך היא שנאת אומות העולם ליהודים - משום שכולם מאוחדים בשנאתם ליהודים. השאלה המתבקשת היא, מדוע?

ראש האנטישמים שבכל הדורות היה אדולף היטלר ימ"ש. כשהוא ביטא את שנאתו ליהודים, הוא לא הלך סחור סחור. הוא ידע בדיוק מה מסמלים היהודים, ומדוע הוא שונא אותם, ולא הסתיר זאת לרגע. דבריו המזוועים לא ללמד על עצמו בלבד באו, אלא הם מלמדים את סיבת האנטישמיות כולה.

מעיון בנאומיו ובספריו של היטלר עולה, כי הדחף שהניע אותו להשמדת היהודים, היה לשחרר את העולם מכבלי המצפון והמוסר, ולהרחיק את העולם מן האמונה באל אחד. הוא עיצב את סוג ה"דת" שלו על בסיס פילוסופיה הגורסת, שעל האדם להיכנע ולהתמסר לתשוקותיו האפלות והשפלות ביותר. המכשול הרציני היחיד, שעמד בדרכו להצלחה ביישום תפיסת הסדר העולמי החדש שלו, היה קיומם של היהודים. הוא ידע, כי היהודים עם התורה שבידיהם הם אלה שהביאו לעולם את המוסריות והאמונה באל אחד. לכן הוא שנה את היהודים, כיוון שהמסר שלהם עמד בסתירה מוחלטת למה שהוא רצה, ולחזון שלו לגבי העולם.

לפני שנמשיך חובה עלינו להדגיש, שאכן התורה היא שהביאה את המוסריות לעולם. מושגים שהתקבלו בעולם המערבי כגון: זכויות אדם בסיסיות, דאגה לחולים ולקשישים, והרעיון כי על החברה לסייע לנוזקים, כל אלה נראים לנו כיום טבעיים ורגילים. אך האמת היא, שרעיונות היהדות הם שהפכו את העולם למקום התרבותי שאנו מכירים כיום. התורה הביאה לעולם את העקרונות הבאים: שלום, חופש, צדק, אמונה באל אחד, ערכי המשפחה, חינוך, צדקה, ועוד ועוד. ג'ון אדמס, נשיאה השני של ארה"ב כותב במכתב לידיד: "אני עומד על כך שהעברים (היהודים) תרמו להפיכת האדם ליצור תרבותי, יותר מכל עם אחר".

תודה וזעקה

אחים יקרים! לידיעתכם, כמעט והחלטנו סופית על סגירת העלון. מחוסר תקציב. אלא שאז הגיעו הטלפונים מהקוראים והפעילים היקרים שלנו, בתחינה שנמשיך בהוצאת העלונים, היות והם רואים בעיניהם את הקירוב הגדול שעושה העלון בקרב אחינו הרחוקים מיהדות, כמו כן, מחמם היה את הלב לראות שמשפחות קשות יום, משפחות חד הוריות, ואף ילדים קטנים, העלו את תרומתם הצנועה, ובלבד שהעלון לא יסגר.

אי לכך, החלטנו לעשות מאמצים עליונים לגיוס תרומות, ואף עברנו בבתי הכנסת כמקבצי דבבות לשם כך. זאת ועוד, אנו מוסיפים ומשכללים את העלון, במדור "שעת חינוך" של הסופרת מנוחה פוקס, ובפרויקט "עונג שבת", ועוד היד נטויה.

למרות כל המאמצים, העלון במצב כספי קשה. אנא! תרמו בעין יפה, בתרומה חד פעמית, או בתרומה חודשית למשך שנה, כדי שנוכל להמשיך בהוצאת העלון.

ניתן לתרום מכספי מעשרות

054-848-6662

שאל את הרב

מאת העורך הרב מנשה בן פורת שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "הדעות נט" ובאתר "הידברות"

שאלה: אתמול עשיתי עוף בתנור, ואחרי כמה שעות בלי לנקות ת'תנור שמתי חצילים בתבנית אחרת והכנסתי לתנור. החצילים נקראים פרווה או בשרי? ואם בשרי, אני חייבת לחכות 6 שעות?

תשובה: אם התנור נותר נקי מחתיכות בשר וכדומה - החצילים הם פרווה ומותר לאוכלם עם חלבי. ודינם דומה למבשל מאכל פרווה בסיר שבשלו בו בשר, [והסיר שטוף היטב מכל שיירי בשר], שהמאכל נותר פרווה ומותר לאוכלו עם חלב יחד. (שו"ע סימן צה ס"א). אבל אם נפלו חתיכות בשר לתוך התנור, או גלש מהרוטב הבשרי לתנור - אין לאכול את החצילים עם חלבי, אבל מותר לאכול מאכלי חלב מיד לאחר אכילת החצילים. (עיין בא"ח ש"ש, פרשת שלח, ה"ג, וילקוט יוסף, איסור והיתר כרך ג עמ' תכח).

שאלה: בתשובה הקודמת הרב התייחס למקרה, שהחצילים בושלו בתבנית אחרת שטופה ונקייה. אבל מה הדין, כשהחצילים בושלו באותה תבנית של העוף מבלי הדחה בינתיים, ונותר בתבנית מעט שומן? ומה דינו של בורקס "בחזקת חלבי"?

תשובה: דין החצילים הוא כדלהלן: אם יש פי שישים חצילים כנגד שיירי השומן שעל התבנית - מותר

לאוכלם עם חלב. ואם אין פי שישים חצילים כנגד שיירי השומן שעל התבנית - יש להמתין שעה בין אכילת החצילים לאכילת מאכלי חלב. (עיין ש"ך י"ד פט, יט. פת"ש שם סק"ז. יד יהודה לאנדו שם בביאור הארוך. ערוך השולחן שם אות ג. פר"ח שם ס"ק יט. שו"ב שם אות לג. בא"ח ש"ש פרשת שלח ה"ב. שו"ת קול מבשר ח"א סימן י אות ה. ובתשובה הארכתי בזה).

ולגבי הבורקס ב"חזקת חלבי": לאחר בירור אצל המומחים בכשרות, התברר, שאין אחידות במושג הזה אצל הקונדיטוריות. ולעיתים הבורקס נאפה בתבנית עם חתיכות גבינה, והן עלולות להידבק בבורקס הזה, ואז דינם כחלבי ממש. ורק אם יתברר מעל לכל ספק, שהבורקס נאפה בתבנית "נקייה", מותר לאוכלו מיד לאחר ארוחה בשרית, אך לא עם מאכל בשרי.

שאלה: האם אני חייבת לנקות ת'תנור, אחרי כל פעם שבישילתי בו בשר, ולפני בישול מאכל פרווה?

תשובה: אם לא נשפך מהמאכל הבשרי לתנור, אין צורך לנקותו לפני בישול התבשיל הפרווה. וכמו שמותר לכתחילה לבשל מאכל פרווה בסיר בשרי שטוף היטב, על דעת לאכול את המאכל הפרווה עם חלבי. (הליכות עולם ח"ז עמ' עז). אבל אם ישנם שיירי עוף בתנור, כגון שגלש רוטב של העוף מהתבנית לתחתית התנור, יש לנקות את התנור לפני שמבשלים בו דבר "פרווה". אבל אין לבשל מאכל "חלבי" באותו התא של הבשרי, אפילו לאחר הניקוי של תא התנור. אלא יש לנקות תנור עם שני תאים, האחד לבשרי והאחד לחלבי. (שו"ת יביע אומר, ח"ה יורה דעה סימן ז).

שלושת התשובות הנ"ל היו למראה עיני הרה"ג אהרון ירחי שליט"א, עם מקורותיהם, והסכים עמנו להלכה. ודינים אלו לספרדים בלבד.

שאלה: האם יש נוסח של ברכת הפרשת חלה לגברים? **תשובה:** נוסח ברכת הפרשת חלה לגברים ונשים שווה, והיא "ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להפריש חלה תרומה". (חז"ע פסח מהדר' תשסג, עמ' קעח. ועיין בהליכות עולם ח"א עמ' רצא. ותפוס לשון אחרון).

שאלה: רציתי לדעת, למה יש הרבה חרדים לא עומדים דום כשיש אזעקה לזכר הרוגי השואה או חללי צה"ל?

תשובה: אני לא יודע אם זה "הרבה" חרדים. מכל מקום, למה יש חילונים שלא קוראים משניות לעילוי נשמת הנספים בשואה וחללי צה"ל? כי זו לא התרבות שלהם, ואינם מאמינים בזה לעת עתה, ולא משום שהם מזלזלים בנרצחים הי"ד. כך אותם החרדים סבורים, שיש לכבד את זכר הקדושים כפי שהתורה וכפי מנהגי היהדות, ולא בעמידת דום שאין מקורה מהתורה. אבל וודאי שהם מכבדים את הקדושים, שהרי בהרבה מן המקרים קדושים אלו הם קרוביהם של חרדים אלו.

כל זה כתבתי להסביר את עמדתם, אבל אין זו הנהגה ראויה, אלא ראוי לכל אחד לעמוד בצפירה ברשות הרבים, כיוון שההליכה בצפירה פוגעת ברגשות האנשים, ואיסור חמור הוא לפגוע ברגשות הזולת. מלבד איסור חילול השם שבדבר. ומאחר שאין איסור לעמוד בצפירה, לכן יש להתחשב ברגשות הזולת. וראוי לנצל את רגעי הצפירה באמירת משניות או פרקי תהילים לזכרם. (מרו רבינו עובדיה יוסף הכ"מ בשיעור).

הרב אורי זוהר פותח את הפה והלב בחשיפות מיוחדות

"אורי זוהר", הכוכב, הבדרן, הבמאי והשחקן לשעבר, מי שלימים הפך לכוכב הראשון שחזר בתשובה במדינה, מנהל כיום את ארגון "לב לאחים", רישום ילדים וילדות בכל הגילאים למוסדות חינוך תורניים. (1-800-550-300), להשאיר הודעה והם יחזרו אליכם). הרב אורי זוהר העניק ראיון לכבוד חג הפסח - חג החינוך, לעיתון "יתד נאמן". לפניכם קטעים נבחרים. שווה ציטוט.

שנים, ולפתע הקדוש ברוך הוא הוציא אותי משם. אשתי קוראת לנו 'ניצולי שואה!'. אנו רואים את חברינו שנותרו שם, בתוך אותה שואה רוחנית. לא אותנו בלבד גאל השם, בכל העולם, בדרום אמריקה, בדרום אפריקה, אני מעריך שיש כיום בכל העולם כמיליון בעלי תשובה."

לשאלת המראיין: "יש לך הסבר, מה גרם לך דווקא עתה?". **מסביר הרב אורי:** "כתוב 'אין עם ישראל נגאלים' אלא בתשובה... אין לך הסבר אחר חוץ מהנהגת שמים. לראשונה, מאתיים שנים לאחר שההשכלה הארורה הכתה מכת חרב רוחנית את עם ישראל, ולהוותנו הם הצליחו. ופתאום אחרי מאתיים שנה של חושך רואים שינוי מפתיע! הרי לפני ארבעים שנה, נשאר רק קומץ קטן של יהודים חרדים בבני ברק, וקומץ בירושלים, עד כדי כך שבן גוריון ראה בהם רחמנא לצלן אפיזודה חולפת וזולל בהם. אומרים 'בעלי תשובה' ולא מבינים את המשמעות הניסית הזו. אנחנו לא מקריבים, הם באים לבד, עם ישראל קם מעפר ושב לדרך אבותיו. אין ספק שזו תקופה של גילוי אורו של משיח צדקנו."

המחיר. לילה ראשון לא נרדמה, אבל לא מצצה את האצבע. היא רוצה לזכות ללכת לבית כנסת. לילה שני, שוב. ביום השלישי הגננת התקשרה, "מה קורה עם הילדה, היא נרדמת לי בגן". האמא התביישה לספר. ביום שישי, כבר החליטה האמא שהתשלום חייב להיפרע... היא הודיעה לאבא שעליו לקחת את הילדה לבית כנסת "ואם לא, יש לך עסק אתי". והוא לקח!! ההמשך הוא שהאמא החלה להדליק נרות המשפחה הזו ביקנעם כיום מחזירה בכל רבים בתשובה בכל הסביבה. ירדה לי דמעה, כששמעתי את הסיפור. נשמה של ילדה יהודייה. וכשסיפרו את הסיפור הזה למרן ראש הישיבה שליט"א "אגרא"ל שטינמן שליט"א הוא התפעם והתבטא: 'זהו אורו של משיח!!!'

הרב זוהר פותח את סגור לבו, וממשיך: "גם אני הייתי ילד בן ארבע, ולא גיליתי שום אור. חלפו שלושים וארבע

יום ללמודים. הם רואים שהילדים משנים את הבית, והשיב לב אבות על בנים..."

לשאלת המראיין: האם היו לך רגעים של בכי במסגרת הפעילות שלך ב"לב לאחים"? **מספר הרב אורי את הסיפור המרגש הבא:** "ילדה בת ארבע ביקנעם, בת להורים חילוניים מובהקים. האבא לקח אותה כמה פעמים במוצאי שבתות לבית הסב, להגיד "שבוע טוב". פעם הגיעו מוקדם, והיא ראתה שהסבא עורך הבדלה. הילדה התענינה מאד. 'מה זה', היא שאלה את האבא. הוא גמגם משהו. הסבא שמע ושאל את בנו, אבי הילדה: "לא לקחת אותה אף פעם לבית הכנסת?". "לא", השיב האבא. הילדה לא הרפתה, "אבא, אני רוצה שתיקח אותי לבית כנסת". האבא החליט להמר על דבר שיבטיח את עמדתו. הוא התנה אתה, "אם תפסיקי למצוץ אצבע, אקח אותך". היה בטוח שהתנאי לא יקוים. אבל הילדה שילמה את

הורים באים אלינו כשהם מתארים מצב שאינם יכולים לשאת, סגנון הדיבור של הילדים בבית והתנהגותם. הם פונים בהמוניהם ומתחננים. הם פונים, אפילו לא צריך להגיע אליהם. את הדברים האלו לא מפרסמים. מדובר באלפים כן ירבו. אנו רושמים ב'לב לאחים' כארבעת אלפים - חמשת אלפים ילדים בשנה לבתי ספר תורניים, ללא שום פעילות מיוחדת. רגליהם מוליכות אותם אלינו. אינני יודע אם יודעים על כך, אבל בשנה הבאה ירו יותר ממחצית מילדי ישראל במדינה, במסגרות דתיות. אמנם לא כולם במסגרות חרדיות. אבל דתיות. אנשים פשוט בורחים מן החושך אל האור."

"יש לפעמים קשיים טכניים, הריחוק של בית הספר הדתי, המבנה הפרוביזורי של בית הספר. אני התבטאתי פעם במטבע לשון: 'החינוך שלנו נראה כמו המבנים שלהם, והחינוך שלהם נראה כמו המבנים שלנו'... מדהים לראות כיצד על אף הדלות החיצונית אנשים נלחמים להכניס את הילדים לחינוך תורני. בקרית גת היו צריפים שלא חוברו לחשמל, קיץ שלם, אבל הדבר לא מנע מההורים להביא את הילדים יום

"אני מעריצה את החינוך שלכם"

לכבוד העלון המקסים "אור עליון"

נהייתי להכיר את העלון שלכם. המתנדבים שלכם מחלקים אותו אצלנו, בבית חולים הדסה עין כרם בירושלים. זה נותן חומר למחשבה על הדת ועל החרדים. זה פשוט טוב.

יש לי סיפור אישי עם איזה ילד חרדי, שרציני לשתף אותנו איתכם. אני עובדת כאחות ראשית במחלקת טיפול נמרץ ילדים, לצערי הרב אני רגילה במראות קשים וכואבים, ועם השנים, איך אומרים? קצת מתחפסים. לפני זמן קצר, ראיתי דווקא משהו שכן הצליח לרגש אותי. באמצע יום עבודה רגיל, הופיעה אישה חרדית עם בנה בשם מושי. הוא הגיע אלינו ממחלקת אונקולוגיה, כיוון שהסתבר עם הטיפול הכימי הקשה שקיבל. פשוט ריחמתי עליו מאד. הוא היה נראה כל כך אומלל, כל כך סובל. סביב פיו הופיעו פצעים מדממים שנגרמו לו מהטיפול, והקשו עליו מאד את הנשימה. מה אומר לכם? הוא היה מאד מסכן... אפילו לדבר הוא לא יכל. כל מה שרצה הוא נעזר עם הידיים והנהונים בראש. לקראת ערב הוא אותת שהוא רוצה לשתות. אמא שלו מוזגת לו כוס מים והגישה לפיו. אני צפיתי בהם מהצד. והנה... אני ראיתי וקיבלתי שוק: הילד שפיו וכל מערכת העיכול שלו היו מחופים בפצעים החל לדבר: "ברוך... אתה...". כך מילה במילה מול עיני. הילד בייך. והוא בסך הכל בן 3 וחצי.

מה אגיד לכם? הוא הדהים אותי! פשוט הייתי המומה! בכזה מצב והוא מברך? חינוך כזה אי אפשר לשכוח! אני חושבת שהחינוך שלכם הוא לא אילוף, הוא חינוך אמיתי! כמה שזה נשמע פתטי, אני מתחילה להעריץ את החינוך החרדי...

נא לא לפרסם את שמי

(השם המלא שמור במערכת)

"ראיתי את ההבדל ביחס הגברים כששמרתי נגיעה"

לכבוד העלון החשוב והיקר "אור עליון"

אבקש לכתוב את סיפורי האישי לגבי "שמירת נגיעה" עד החתונה, בכדי לחזק את אותן בנות שחוששות לעמוד על דעתן בזה, אשמח אם תפרסמו את הדברים לטובת המתלבטות בעניין.

אני חוזרת בתשובה, התחנתני בגיל לא צעיר (35), ובכל זאת שמרתי נגיעה בכל מהלך ההיכרות שלי עם בעלי, (7 חודשים כולל תקופת האירוסין). אני מודה ומתוודה שהיו הרבה חששות, פחדים והתלבטויות בעניין, אבל באיזה שלב החלטתי שאני הולכת עם הקב"ה באש ובמים, ולא עוברת על רצונו ויהי מה, והחלטתי לקפוץ למים באומץ ובנחישות, בלי לפחד. בפגישות שהיו לי עם בחורים, הצהרתי בגאון שאני שומרת נגיעה, ולהפתעתי הרבה, רוב הבחורים מאוד העריכו את העניין, (למרות שחלקם בעצמם לא שמרו), והמשיכו להיפגש איתי, והיו כמה שאפילו דיברו על חתונה.

כשהכרתי את בעלי הוא לא היה שומר נגיעה, (18 השנים שבהן היה גרוש החלישו אותו). היה קשה לו להאמין שהוא יתחתן עם בחורה בצורה כזו, אבל הוא כיבד את רצוני, ומאוד רצה אותי, והעניין כמעט לא הפריע לו. כבר אחרי 5 פגישות הוא החל לדבר איתי ברצינות לגבי העתיד (ואני עוד בכלל לא הייתי שם). במקביל, כדי להפיג כמה פחדים שהיו לי בעניין, חיזקתי את האמונה בקב"ה, והתפללתי שלא תהיה דחייה בינינו. וברוך השם הקב"ה לא אכזב אותי, **וליל הנישואין והכלולות היה אחד הדברים המרגשים בחיי.** בעלי היום בפירוש מודה, שיכול להיות שאם לא הייתי שומרת נגיעה, לא בטוח שנושא הנישואין היה עולה בשלב כה מוקדם, אם בכלל.

אני שבעברי שהייתי חילונית, ולצערי הרב לא שמרתי נגיעה, רואה את ההבדל ביחס של הגברים ובכבוד שניתן לי, כאשר כן שמרתי נגיעה. מה גם, שכשלא שמרתי נגיעה לא זכיתי להתחתן, למרות שנורא רציני. אם לא שומרים נגיעה אז למה לבחורים למחר להתחתן? כמו כן, חוסר שמירת נגיעה גורם להמון בלבולים לשני הצדדים, מניסיון.

מקווה שסיפורי האישי יחזק עוד בנות שחוששות לעמוד על דעתן בשמירת נגיעה, שמא הבחור לא ירצה אותן, כי בדיוק ההפך הוא הנכון. אם אתן בפנימיות שלכן תאמינו שזו דרכן, ואתן לא צריכות להתנצל עליה, ותדבקו בה בגאווה, אף גבר ראוי לא יירתע. ומי שכן יירתע, הוא ממילא כנראה לא מספיק רציני להתחתן, וזו גם דרך סינון מעולה, עבור בחורים לא רציניים. הכל מניסיון תאמינו לי.....

בברכה, ענבל

חדש! פרויקט ענק "עונג שבת"

קוראים יקרים! בודאי שמתם לב, בעת שיחה עם אנשים דתיים, שכאשר דיברו הם על יום השבת, הם פשוט קרנו מאושר, ושידרו הנאה וגעגועים, תוך שהם מגדירים יום זה כיום של שמחה ועונג. אתם אולי תמהים, הרי לא כל דבר שמותר לעשותו בחול מותר בשבת, אז רגע, השבת היא מגבילה או מענגת? אין מילים שיכולות לתאר במדויק את ההרגשה של השומר שבת כהלכתה, "טעמו וראו כי טוב ה'", כדאי לבוא ולחוות שבת אמיתית, כדי לחוש בטעמה המתוק של השבת.

"אור עליון" בשיתוף ארגון "ברכת השבת" יוצא בפרויקט ענק "עונג השבת" - שידוך וקישור בין משפחות המעוניינות לצפות ולחוש באווירה הקסומה של ציבור שומרי השבת, לבין משפחות שומרות שבת, המוכנות לפתוח את ביתם, ולארח משפחות שעדיין לא זכו לשמור שבת, או מוסדות המארחים משפחות בשבת, כמו ישיבת מחנה ישראל בירושלים, או בתי חב"ד ברחבי הארץ.

משפחות המעוניינות להתארח בשבת, וכן משפחות המעוניינות לארח בשבת, צלצלו 054-8412657 (רינה)

סיפור מצמרר! סעודת השבת שהצילה מהמוות

שנייה של שבת. לא עברו כמה רגעים, ובפתח הדירה ניצב קצין בריטי שאמר להם: "באתי לחלץ אתכם כי חייכם בסכנה. שני חיילים ילכו אתכם לרכב הצבאי אשר יוביל אתכם לירושלים". בדרכם לירושלים, הורה הרב לחיילים להביאו לביתו של הרב שאול צדקה (אביו של הרה"ג יהודה צדקה, מספר המעשה), אשר הוא מכיר.

לאחר שנתבהרה התמונה נתגלה גודל הנס שהתרחש, שהרי התברר לאחר מעשה, שהשוטרים הבריטים ששלטו באותה תקופה בארץ ישראל סירבו להתערב ולהרחיק את הפורעים, והם נמנעו מלהגן על היהודים. איש לא ידע לומר, מי היה קצין זה? ומדוע הוא החליט להציל דווקא את הרב פרנקו? אולי היה זה מלאך משמיים, אשר הופיע בדמות קצין בריטי בכדי להציל את הרב והרבנית, בזכות סעודת השבת שערכו...

(עלון עקבתא דמשיחא מתוך הספר תולדות מנחם). ממעשה זה אנו למדים את גודל רום מעלת סעודות השבת, ומכאן נוכל להסיק בקל וחומר, את גודל החשיבות של המארח בסעודות השבת את אחינו היקרים, החפצים לטעום את טעמה הערב של השבת. (רואה מודעה לגבי אירוח משפחות בסעודות השבת).

סיפור הרה"ג יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף, שבזמן "טבח חברון", אשר היה חלק מ"מאורעות תרפ"ט", עת טבחו באכזריות רבה ערבים מוסלמים ביהודי העיר בשבת, י"ח באב תרפ"ט, באותה תקופה התגורר במקום הרה"ג פרנקו זצ"ל. באותה שבת נוראה, התפלל הרב תפילת שחרית בבית הכנסת עם הנץ החמה, הוא שב לביתו והחל ללמוד כהרגלו, תוך כדי המתנה לאשתו שתקום ותתפלל, ואז יסעדו שניהם את

סעודת השבת. לפתע שמע הרב שגר בקומה השנייה זעקות מחרדות בוקעות מהחצר. הוא פנה לחלון לראות מה פשר הזעקות, ולתדהמתו ראה, שהערבים רוצחים בעינויים קשים ומרים את שכנתו מלמטה, וזעקות שוד ושבר בוקעים מבתי היהודים בסביבה. מיד העיר הרב את אשתו ואמר לה: "הערבים שוחטים ביהודים, הם רצחו את השכנה שבקומה הראשונה, ובכל רגע צפויים הם לעלות לקומה זו, טלי ידיים, ונקיים מצווה חשובה בטרם נמות!". "איזה מצווה אתה רוצה שנקיים במצב זה?", שאלה הרבנית. והרב השיב לה: "מצוות סעודת שבת, כי זו מצווה יקרה עד מאד בשמיים". כבשה הרבנית את דמעותיה ופחדיה ועשתה רצון בעלה, ולקול ההמולה מסביב החלו לסעוד סעודה

לעילוי נשמת פליקס סעדני בן רחל שמחה אלון סימה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אברהם מימוני ז"ל בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת עמיחי משה בן דינה ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת ישראל בן ברכה ומאיר משמור נלב"ט תמוז תשע"ג ת.נ.צ.ב.ה.

שעת חינוך עם מנוחה פוקס

יועצת משפחתית וסופרת

חינוך ללא ייסורי מצפון

עושים עד כמה הוא מוצא חן בעיניו וכך נעשה.

שיטת ה"יש" היא שיטה ללא ייסורי מצפון שמתישים אותנו. היא שיטה המביטה ב"יש"! בחצי הכוס המלאה. ואומרת: "תראה את הדברים הטובים שבילדיך. אל תביט במה שאין בהם. חפש את הטוב והתמקד אך ורק בו".

כול הורה יחפש את הטוב שבילדיו, וכשיחפש גם ימצא. מה הוא ימצא? האחד יראה, שהם בכל בוקר מצחצחים שיניים מבלי שצריך לומר להם. (לא משנה שלהתרחץ צריך לבקש מהם שעות...). אחר ייווכח בכך, שהם לא שוכחים לומר "תודה" כשהוא קונה להם ממתק. (לא משנה שהם מייביבים כל שעות אחר הצהריים, ומתישים אותו מרגע ששבים מהגנים). וזה יבחין, שילד אחד דאג להביא חצי מארוחת העשר שלו לאחיו ששכח לקחת לבית הספר אוכל. (לא משנה שבבית הם כמו שני אויבים...). כאשר מסתכלים על ה"יש", גם ה"אין" מלא יותר.

אין מסתכלים על מה שיש, כאשר מסביב יש כול כך הרבה רע? זאת נעשה על ידי שאלותיכם, קוראים יקרים. שאלו שאלות בכל נושא הקשור לילדיכם, אני אאסוף את שאלותיכם ואשתדל להשיב בשיטת ה"יש" על גבי העלון, או לפחות ליצור קשר עמכם כדי לכוון אתכם למטרה. מס' הטלפון לשאלות: 02-5712111 ומס' הפקס 02-5712-112

מברכת אתכם בברכת חודש טוב ומבורך במחיצת ילדיכם.

שלכם, מנוחה פוקס

מנוחה פוקס כתבה עד כה כ-300 ספרים, ביניהם ספרי ילדים, ספרים לנוער וספרי חינוך למבוגרים. ניתן להזמין את הסופרת להרצאות ולמפגשים בענייני חינוך. וניתן להזמין גם את הקרונית היפהפייה של הספרים (קרונית ניידת חוייתית עבור ילדים והורים), להכרת הספרים או לרכישתם באזורכם, ללא התחייבות מצדכם. צלצלו 02-5712111

ביחד

הדרכה להכריות וזוגיות נכונה, מאת הרב אבנר קוואס, מרצה בכיר ומומחה לזוגיות, וראש אירגון "ביתנו החדש" - חינוך לחיי משפחה. טל' 03-6522024

"מוצא אני מר ממוות את ... הבדידות"

כמו תינוק, לפעמים שעה, ולפעמים שעותיים. הרגשתי שאני לא יכול לשאת את השאלה: 'אבא, לאן אתה הולך?'. הפסקתי לראות את הילדה שלי. כבר שמונה חודשים שלא ראיתי את הבת שלי...".

ואני שואל: "מה דעתכם, האם הילדה הזאת לא יתומה???" כאן המקום לציין, שאני מקבל הרבה פניות, של אימהות גרושות שלא מסוגלות להתמודד עם חינוך הילדים, מכיוון שאין בבית דמות גברית וסמכותית, שהילדים כל כך זקוקים לה...

מצד שני, רבים שואלים: "האם זה טוב שהילדים יראו קטנות ומריבות כל הזמן? האם אין בכך נזק גדול יותר מלהתגרש?" התשובה לכך ברורה: יותר טוב לטפל בשלום הבית, בהסברה נכונה ובהכוונה מקצועית מאשר להתגרש. אדם סובל מכאב בעין. האם הוא יסיר אותה כדי לחוש טוב יותר? הרי הוא ימכור את ביתו ואת נכסיו, וייתן את כל אשר לו, כדי לטפל בעין ולרפא אותה. לאדם יש חור בשן. האם הוא יסתום את החור או יכרות את הראש...?

הגט, או שטר הגירושין, נקרא בתנ"ך "סֶפֶר פְּרִיטוֹת", זאת אומרת שנכרת ונפסק הקשר ביניהם. לכן, בני זוג שיש להם בעיות בזוגיות ומתגרשים, צריכים לדעת שבכך הם כורתים את קשר הנישואין שלהם. עלינו להבין, כמו שיש רופא לעיניים, יש גם רופא לשלום בית. לכולנו ברור שלפני שנוהגים ברכב, חייבים ללמוד ולקבל רישיון נהיגה, כך הדבר גם בחיי הנישואין!

לכן, בני זוג שרוצים להקים בית, חייבים לקבל הדרכה לזוגיות נכונה עוד לפני החתונה, כדי שיכנסו מוכנים למערכת הנישואין. ואם לא עשינו זאת לפני הנישואין - נעשה זאת אחרי. אך פעם לא מאוחר...

מידע על הרצאות הרב, רכישת דיסקים והחברת "ולחונה" של כבוד הרב, באתר www.kavas.co.il

באחד הסמינרים לחיזוק הקשר המשפחתי, מסרתי הרצאה בנושא הגירושין. לאחר ההרצאה, ניגש אלי אחד מהמשתתפים, גבר כבן ארבעים. הוא סיפר קצת על עצמו - שהוא בעל עסק, עם דיירה, בקיצור 'מסודר'. אמרתי לו: "יופי, נהדר". והוא אמר לי: "שום דבר לא נהדר, באתי לסוף השבוע הזה לבד, בלי אשתי והילדים". שאלתי אותו: "למה?". והוא ענה: "אני גרוש, אשתי מיררה לי את החיים. לא הסתדרנו, התקוטטנו, ולבסוף התגרשנו".

"אפשר קצת לשפוך את הלב?", הוא שאל. "בבקשה", עניתי. וכך הוא אמר: "אין לך מושג מה הם חיי-בדידות. אדם שהיה נשוי וגיידל ילדים, נכנס פתאום לדיירה ריקה, דממה בבית... הבדידות הורגת אותי, הבדידות מרה ממוות. מי שאומר שלהתגרש זה טוב - משקר! תשלח אותו אל, אני אסביר לו למה לא. אני מחפש קשר 'אמיתי', והקשר האמיתי שהיה לי אי פעם עם אישה - היה עם אשתי. למרות כל הצרות שעשתה לי, היא הייתה אשתי. ובלחישה הוא אמר: 'ואם היא הייתה מסכימה, הייתי חוזר אליה...'. וידויו של גרוש ...

והוא הוסיף ואמר: "אמרת ילדים יתומים? אספר לך על הבת שלי. יש לי ילדה בת שש, ילדה מתוקה וזכה וטהורה. לפי הסכם הגירושין, הייתי פוגש אותה פעם בשבוע לשעה שעותיים, ואחר כך מחזיר אותה לאמא שלה. כשהייתי מחזיר את הילדה, רגע הפרידה היה כל כך כואב. הילדה הסתובבה אלי כשדמעות על לחייה

ושאלה: 'אבא, לאן אתה הולך?'. 'אבא, למה עזבת את אמא לבד?'. 'אבא, למה אתה לא גר איתנו?'. וכשהייתי מסתובב ופונה אליה כדי לענות לה, הייתי רואה דמעות חמות קולחות על לחייה... כל התשובות התייבשו לי מול הדמעות של הילדה בת השש... כל הצרות שאשתי עשתה לי הפכו לאפס אפסים מול השאלה: 'אבא, לאן אתה הולך?...' הייתי הולך למקום סתר, ושם הייתי בוכה

סגולה בדוקה ומנוסה

סגולה בדוקה ומנוסה לרפואה שלימה ולישועה, מאת ה"חפץ חיים" זצ"ל, לחלק ח"י חלות לעניים. מוסדות "ברכת ששון", ע"ש חכם ששון מזרחי זצ"ל, יעשו כן עבורכם.

צלצלו: 054-8413979

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

לרפואה, למציאת הזיווג, לפרנסה, לזרע של קיימא, להצלחה, לשלום בית, וכו'.

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" כותב בהמלצתו לעמותת "אור עליון": "מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן".

אנו זקוקים לתרומות רבות! ניתן להפקיד בבנק הדואר, מס' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

הוצאת עין הרע ופחדים

כל התורים 100 ש"ח

להוצאת העלון, נערוך עבורו "הוצאת עין הרע ופחדים" על ידי רבנית צדיקה המיוחסת ל"בית יוסף".

צלצלו 054-8486662

רפואת הגוף והנפש בחסדים מגולים לברכה בת ידידה רוזא